

D I V I S I O . C A P . V .

In numeri diuidendi character semper maior esset charactere sui diuisoris, uno item charactere diuisor ipse signaretur, simplicissima & facillima esset omnis diuisio. Etenim numero uel numeris diuidendi singulis in numerum diuisoris diuisis, characteris deinde diuisoris numero (quo scilicet in multiplicationis tabula signatur) à numero, uel numeris characterū diuidēdi singulis subtracto, diuisio utiq̄ peracta esset. Diuisio enim sic per exeentes: ipsos numeros, subtractio uero numerorū, quibus signantur in tabula characteres, ubi residuus, uel residui numeri singuli in tabulam multiplicationis missi fuerint: horum numerorū denominations seu characteres offeret.

In signis porrò nulla fit planè mutatio. Quæ enim signa habet ipse diuidendus, illa eadem etiam in exeunte ponuntur.

E X E M P L A S V N T .

Diuidantur 9 ra. (exe. 3 ra in 3 N)	Item 10 se. (exe. 3 $\frac{1}{3}$ N in 3 se.)
--	--

A L I A E X E M P L A .

8 ra. in 9 ra. exeunt $\frac{8}{9}$ N	Item 10 se. in 3 ra. exeunt $3\frac{1}{3}$ pri.
--	--

A D H V C A L I A .

9 pri. + 4 ra. in 3 ra. exeunt 3 ra + $1\frac{1}{3}$ N	Item 18 ter — 12 pri in 4 ra. exeunt $4\frac{1}{2}$ se. — 3 ra.
---	--

Sed quia non raro contingit, quod diuisoris character maior quam diuidendi character sit, pluribus etiam characteribus quam uno, signetur. Alia ratione igitur numerus qui proponitur, diuidendus erit. Nam tum diuisor numerus diuidendo subscribi, ac uirgula interponi atq̄ interduci oportet.

Vt diuidere uolens, 8 quar. in 2 pri. — 4 N Item 8 pri. — 9 ra. in 4 ra. + 3 N.
--

Diuisores suis diuidendis tantum, ut præcipitur, subscribat: ac uirgulis deinde interiectis, diuisionem absolutam esse sciatur.

E X E M P L A .

Diuī. 8 den. 8 quar. in 2 pri. — 4 N Exiens 8 quar <hr/> 2 pri. — 4 N	Diuī. 8 den. Item 8 pri. — 9 ra. in 4 ra. + 3 N Exiens 8 pri. — 9 ra. <hr/> 4 ra. + 3 N
--	--

A L I A E X E M P L A .

9 N in 3 ra. exeunt $\frac{3}{1}$ N	8 ra. in 4 pri. exeunt $\frac{8}{4}$ pri. uel $\frac{2}{1}$ N
--	--

Afferri autem huc necesse est tabulam, in multiplicatione, pro characteribus productorum habendis, expositam. Nam quemadmodum in multiplicatione, numeri characterum eorum qui inter se multiplicantur, pro characteribus productorum habendis, addendi: sic in diuisione iam, ut habeatur character exeuntis unius, diuisoris scilicet character de numero characteris ipsius diuidendi subtrahi debet. Per residuum enim numerum statim, in tabula illa, exeuntis character manifestabitur: cum is nimirum sit, cui est numerus residuus suprà positus. Et hæc de integris hactenus pro instituto nostro satis nos dixisse opinor.

Sequuntur